

Ако Косово игра фудбал, Косово постоји, изјавио је редитељ Горчин Стојановић и додао да је ФИФА већа, важнија и старија од УН, а притом је "благо мафијашке провенијенције".

У серијалу ФоНетових разговора Косинус, Стојановић је оценио да се Косова много и не тиче то да ли ће га Србија признати или неће, јер Косово игра фудбал као самостална држава.

Стојановић је истакао и да је Косово замало ушло на Европско првенство у фудбалу, а како је оценио, пре или касније ће ући.

"То није никаква шала, ја вам озбиљно говорим, то није ништа смешно", појашњава Стојановић и додаје да би чланство у УН евентуално била ствар престижа, а чланство у ФИФА је ствар новца.

Стојановић је приметрио и да се Косово Срба уопште не тиче, а нарочито оних који су на власти.

"Каже се лажна држава Косово, а ја кажем лажна тема Косво", констатује Стојановић и додаје да у том контексту ни питање споразум или замрзнути конфликт није тема, нити

дилема.

"Косово је држава и више никада неће бити у територијалном саставу Србије, осим ако не дође до неког великог светског рата, па ће се десити и неко велико прекомпоновање", сматра Стојановић.

Због тога и не види шансе за компромис.

"Ако је неко прогласио независност коју је признало три од пет највећих сила на свету, а није га признано Науру, ту нема компромиса. Компромис је могућ само ако дође са косовске стране, а одатле неће доћи", изричит је Стојановић.

Он је мишљења и да разграничење не постоји као опција и ту идеју види као измишљотину локалних политичара, коју "ту и тамо гурне неки безначајни амерички званичник".

Редитељ сматра да никоме не одговарају ни дијалог ни међународна конференција и да је то питање излишно.

Он је подсетио и да је било дијалога, па се ништа није десило.

"Само неко радикално решење које би нека од стана донела на сто би могло бити основ за решење. А ово - да ли ће Курти и Мурти, овај или онај, ко ће са ким разговарати, то је потпуно ирелевантно", оценио је Стојановић.

Када је реч о референдуму, он сматра да је то лепа демократска институција у Швајцарској, док га у Србији види као прилику да уз питање постављено на одређени начин добијете одговор какав желите.

Подсећа и на референдум који је одржан пред бомбардовање и сматра да такво изјашњавање грађана у пракси нема велику важност.

На Косову је као редитељ режирао и постављао представе, а један од већих утисака му је било то да је црква Богородице Љевишке у Призрену била у јако лошем стању, али је кафић у центру, који се звао "Вожд", био пун.

Било му је необично и то што је једна од најважнијих институција културе, попут Народног позоришта, смештена у Грачаници, а не у Косовској Митровици, где има највише Срба.

Он примећује да култура на Косову није у задивљујућем стању и истиче да је управо култура основ људскости и писмености и да без ње не постоји ни прича о Србима на Косову.

"Ако Срби на Косову буду зависили од мафијашког новца, неће добро проћи. Ако Срби на Косову, компромисно или бескомпромисно, на овај или онај начин, буду остварили свој културни идентитет у пуном капацитету, онда можда има неке наде", констатовао је Стојановић.

"Ја волим да верујем да је ово друго по среди, али ме је, нажалост, стварност уверавала да тако није", закључио је Стојановић.

Лечић: То је ипак отета територија, то је наше

Глумац Бранислав Лечић је, с друге стране, за ФоНет изјавио да су њему стране идеје о предаји или поклањању Косова, јер то, како је оценио, може да имплицира и неке друге, јако опасне догађаје за Србију, по национални идентитет, као и територију.

